

Daf Hayomi Michnayot

Dans un an, vous aurez terminé l'ensemble des traités de la Michna

משניות מבוארות ❧ **מסכת בבא מציעא פרק י**

למשכן אותה, קָאָמַר הַתָּא, שְׁמֵם
טַעְמָא דְקָרָא הַחֹבֵל אֶת הַרְחִים שֶׁל
שְׁנֵי כְלִים, שְׁנָאֻמַּר (שם, ו) "לֹא יִחַבֵּר
שְׂרוּקֶכֶת עַל הַתַּחְתּוֹנָה, וְתַחְתּוֹנָה נִקְרָא
אֵלָּא כֹל דְּבַר שְׁעוּשִׁין בּוֹ אֲכָל נֶפֶשׁ,
שְׁנָאֻמַּר (שם) "כִּי נֶפֶשׁ הוּא חֶבֶל".
יְדִינוּ, אִם חֶבֶל צֶמֶד שֶׁל בָּקָר, חֵיב
גַּם מִשּׁוּם שְׁנֵי כְלִים.

פָּרֶקֶט (א) הַבַּיִת וְהַעֲלִיָּה שֶׁל
שְׁנַיִם שְׁנֵפֵלוֹ, כְּגוֹן שְׁנֵי

נָסַל עֲלֵיהָ שַׁעַל גִּבּוֹי וּפְגָלוֹ, שִׁירָתוֹ
וְחֻלְקוֹ בְּצִנְעִים וּבְאִיבָנִים וּבִקְפָּר, וְאִיזוֹ
שֶׁאֵין נָכַר אִיזוֹ אֲבָנִים שֶׁל עֲלִיוֹן וְאִיזוֹ
שֶׁל חֲתוּמֹתָיו, חֻלְקוֹ שִׁנִּימָה בְּשׁוּבָה
וְאִם הִיא חֲלָק שֶׁל אֶחָד גְּדוֹל שֶׁל
לֹא לָקַח לִפְנֵי חֲלָק שֶׁהָיָה לוֹ, שֶׁאֵם
יִבְרָת אֶחָד בְּבוֹת מִשַּׁל שֶׁיֵּין וְאֲבָנֵי
וְעִשְׂפוֹ מִרְבָּה, לָקַח לִפְנֵי הַגִּבּוֹה וְכָל
מִינֵי, כְּגוֹן שֶׁאֵין אֲבָנִים שֶׁבִּחְרוֹת
וְאִם שֶׁפָּסַל מִלְּהֵט, וְאִיזוֹ עִידֵת אֲבָנִים
וְעַל, וְכֵן לִמְחָר, וְהַמִּסְפָּה אִיזוֹ
בְּקִנְיֵינוֹ שֶׁשָּׂאֵל אֹתוֹ) אִם אִיזוֹ
אִיזוֹ פְּגָלוֹ, וְהִיא אִיזוֹ פִּרְשׁ אִיזוֹ
אֲבָנִים הָרְאוּיוֹת לְהַשְׁתֵּב, דְּהֵיטֵם אִם
חֲלָק מִקְאֲבִינִים שֶׁבִּחְרוֹת, וְהִיא אִם
חֲלָק מִקְאֲבִינִים לְהַשְׁתֵּב, דְּהֵיטֵם אִם
הַיְבִית קִרְס חֲתוּמֵי וְחֻמְסֵי מִסְדּוֹ,
וְאִם הַשְׁתֵּב הַחֲתוּמֹתָיו לְשִׁתְּבוֹ, וְאִם
חֲבָט שֶׁחֲתוּמֵי וְכָל כִּמְכָל, וְאִם הַעֲלִיחוֹת
שֶׁפָּסַל מִגִּבּוֹה לִשְׁתֵּב, אִם לְשִׁתְּבוֹ, אִם
הִיא אֶחָד מִתּוֹן מִכִּי מִקְצֵת אֲבָנֵי,
אִם לְשִׁתְּבוֹ, שֶׁטָּלַן וְעוֹלֹת לוֹ מִן
הַחֲתוּמֹתָיו הַשְּׁלֵמִים, שֶׁהֵשִׁיב שֶׁ
אַחֲרָיו שִׁלְמוֹת כִּגְדּוֹ, וְיִמְרֵי שֶׁהוּא
גְּדוֹלוֹת וְעוֹלָתוֹ שֶׁשָּׂאֵל הַכִּנְיָנִים מִימֵר
כְּגוֹן שֶׁשִּׁינֵי מִתּוֹן מִבְּקָצֵת מִכִּי
אֲמַת וּבְקָצֵת אֹמֵר אִיזוֹ יִדֵּעַ, דְּהֵיטֵם
הִיא חֲחֻבִי שִׁבְעָה אִיזוֹ כֵּל לְשִׁבְעַ
מִפְּנֵי שֶׁאֹמֵר אִיזוֹ יִדֵּעַ, וְלֹא מִשַּׁל.
אֲבָל אִם אֹמֵר אִיזוֹ יִדֵּעַ כְּלָן, שִׁבְעַ
שֶׁאֵינוֹ יִדֵּעַ וְחֻלְקוֹ עַם חֲבֵרוֹ שֶׁהוּא.
וְאִם חֲחֻבִי וְעוֹלָתוֹ לוֹ עֲלֵימָה וְעוֹלָתוֹ

יורה אין ממשקנין, כי לא דרשין
עובר בלא תעשה וחבי שתיים משום
רמים ורבי, דעליוה נקראת רכב,
רמים. ולא רמים ורכב בלבד אמרו,
החובל את הרמים, עובר בלא
שנאמר (שם) לא יחבל רחבי
אמרו, אלא כל דבר שעושים
נפש ו

פרק י' א הַפִּיִּת וְהַעֲלִיָּה שֶׁל שְׁנַיִם שֶׁנִּפְּלוּ, שְׁנֵיהֶם חוֹלְקִים
בַּעֲצִים וּבִאֲבָנִים וּבַעֲפָר, וְרוֹאִים אֵילָן אֲבָנִים הַרְאִיִּית

להשתבר. אם היה אחד מהן מכיר מקצת אֶבְנֵי, נוטלן ועולה
 לו מן החשוב: **ב** הבית והעליה של שנים, נבחרת העליה
 ואין בעל הבית רוצה לתקן, הרי בעל העליה יורד וְדָר למטה,
 וישקנו לו את העליה. רבי יוסי אומר, מתחתן נותן את
 שנתקרה. והעליון והתחתיו: **ה** הבית והעליה של שנים
 שָׁנְפֹלו, אומר בעל העליה לבעל הבית לבנות, והוא אינו רוצה
 לבנות, הרי בעל העליה בונה את הבית וְדָר בתוכו עד שיתן
 לו את צִיאוֹתָיו. רבי יהודה אומר, אף זה דָר בתוך של חברו
 צָרִיד להעלות לו שָׂכָר, אלא בעל העליה בונה את הבית ואת
 העליה ומקרה את העליה, ויושב בבית עד שיתן לו את
 צִיאוֹתָיו: **ד** וכן בית הגד שהוא כְּנוֹי פְּסֵלֶה, וגדא חתל על
 כְּנוֹי, ונבחרת, הרי בעל הבית יורד וְדָר למטה עד שיעשה
 לבית בדו כְּפִין. הכתל והאילן שָׁנְפֹלו לרשות הָרֵבִים והיָחִיד,
 פְּטוֹר מלשֹׁלֶם. נָתַן לו זְמַן לִקֵּץ את האילן ולסֹתֵר את הכתל,
 ונפלו בתוך הזמן, פטור. לאחר הזמן, חֵיב: **ה** מי שהיה כְּתוֹר
 שמוֹד לגַּת חֲבָרו ונָפֵל, וְאָמַר לו פֹּה אֶבְנִיד, וְאָמַר לו הגיעניו,
 אין שומעין לו, מִשְׁקַבֵּל עָלָיו אָמַר לו הִילֵךְ? צִיאוֹתָיו גַּמֵּי
 אֵטֵל את שלי, אין שומעין לו. הַשׁוֹכֵר את הַפּוֹעֵל לעֲשׂוֹת עֲמּוֹ
 בַּתְּבוֹךְ ונָפֵס, וְאָמַר לו תֵּן לִי שָׂכָרִי, וְאָמַר לו טַל מִה שְׂעִשִׁית
 בְּשָׂכְרִךְ, אין שומעין לו, מִשְׁקַבֵּל עָלָיו וְאָמַר לו הִילֵךְ שָׂכְרֵךְ
 וְאֵין אֵטֵל את שלי, אין שומעין לו. הַמוֹצִיא וְנָבֵל לרשות הָרֵבִים,
 הַמוֹצִיא מִבְּנֵינֵי וְהַמְזַבֵּל מִזְבֵּל. אין שוררין טִיט לרשות הָרֵבִים,
 ואֵין לֹבְנִים לֹבְנִים. אֲבָל וּגְבִילִין טִיט לרשות הָרֵבִים, אֲבָל לו
 יָחִידִים. הַבּוֹנֵה בְּרִשּׁוֹת הָרֵבִים, הַמְבִנֵּה אֲבוֹנִים מִזֵּד וְהַבּוֹנֵה בּוֹנֵה

ר' קאז' (דעם המשיחיס לחבדו) ערלע
משפיר ר' ערלע שעל ביתו, אבל
בתקרה. ומפחת הערליה ר' טרסחין
לפון הערליה. רבי בעל הערליה ר' זל
לז ויתן לו קגדו להשתמש למטה
למעלה. אלא ר' טרסח לזמיר, ד
שעל ביתו, ור' משה ר' זל
בתקרה. הקרות והקורשים שעליו.
תנין על הערליה, דסבר רבי יוסי,
מטל על התקרה, דחזק תקרה ד
תקרה אמי. (ב) גרית וועלעל ש
ר' (ישיא) בעל הערליה לבעל
לכונן ביתו הערליה. דהני
עליו. והוא ויתן רוצה לכונן. ר' זל
לחמדתו ר' ברוט. ד שיתן

את אֶבְרָם שָׁלַח, אִין שׁוּמְעִין וְלִי הַפְּעֹל לַעֲשׂוֹת עִמּוֹ תַּבְנִין וּבִקְשָׁה, לִי הַפְּעֹל, תֵּן לִי שְׂכָר, וְאִמְרוּ לִי בִּלְעַד הַשְׂכָּר, אִין שׁוּמְעִין, לִי דָאָךְ לִי, גְּבִיר שְׂכָר פְּעִיל אִינוּ כּוֹ, דְּרַחֲמֵי וְיִשְׁתַּחֲוֶה עִמּוֹ צִיר לָתֵן. לִי, מִשְׁתַּבֵּל שְׂכָרִי וְאִמְרוּ לִי, הִלֵּךְ שְׂכָר וְאִינוּ אֵל, לִי, קִדְּמוּ מִה שְׂעִשְׁהָ, מִצְוִיָּה וְאִינוּ מִצְוִיָּה, וּמִתְבַּל מִזְבֵּל, כְּלֹמֵר אֵל, מִצְוִיָּה, כִּי מִשְׁמָעֵי אֵל, מִהֶרָא וְאִינוּ מִצְוִיָּה, שִׁט שְׂרֹשֶׁת הָרִבִּים, שִׁט מִקְמוֹת אֶחָד, אִין לֹחֲבִין לִבְנִים, לִפִּי שְׂכָרִי, שִׁט שְׂרֹשֶׁת הָרִבִּים, לָתֵת מִי אֵל, בְּכָן הָיִיתָ אֶפְרָיִם לִבְלִי שִׁט לִבְנִים בְּכָן, חָצְרוּ אֶפְרָיִם לִבְלִי לִבְנִים צִיר, שִׁט

מִשְׁכַּת בְּנֵי נִחְמָא קָרָא אֶל מִשְׁנֵי מְבוֹאֵרוֹ

י"ג אדר

שבעה שבויין אותן ביום במקום של
כל המלח אל על פי שפך בחרתו של
מקום והאבנים של שנים אותן יכלו
יחזקו ששיתים בנאותו, ובבקעה דזקא
במקום שנתנו לגדר, כל סתם אל
לגדר לגדר מלדתן מקנה, בן ושפלה
לרשות אחד מן ושהו הרבה וזה
מחזקו, והשני דזקא לרביא רב
משום, בן וכן בנה סתם,
הרי היא כמו מקום שנתנו לגדרו,
וכן מתבאר אותו לגדר, אצל בבקעה,
שדה מתבאר שאין העין שולטת
כל כך, אפילו סתם, בן היא מקום
שנתנו שאל לגדרו, ולכן אל היא
אותו לגדר אלא אם רוצה לגדר מוס

לְהַתְּעֵצֵם עִמּוֹ בְּבֵית דִּין, לְפִיכָךְ כִּיֹּן
שְׁנֵיהֶם, וְהוֹצֵאוֹת שֶׁל שְׁנֵיהֶם, אִם כֵּן
אֶחָד מֵהֶן, וְשֶׁהוּא בְּרִשּׁוֹתוֹ הִרְבָּה, וְ
לִזְמֵר לְהַאֲחֹר הַרָא רְאִיָּה וְיִזְוֹל דַּ

שְׁנֵי גָזוּת

ואם הזיק, משלם מה שהזיק. רבן שם בפרשות הרבים, הוא את מלאכתו לפי דשאי להכין עצים ואבנים שלשים יו וזו על גב זו, סמוכות זו לזו, והזיק בנה והזיק ביתנים, בזקיפת הגובה שבין אחת לחברתה יש שומים או בצלים,

[illegible]

תַּחֲתוֹן, שֶׁגָּבַי הוּא לֹא לִטֵּל רִשּׁוֹת

פרק א בבא בתרא בבא שלישית מסדר

[illegible]

ב וכן בגנה, מקום שנהגו ל
מקום שנהגו שלא לגדר אי
כונס לתוך שלו ובונה, ועושו
הכתל, המקום וההאבנים שלו
ואת הכתל באמצע, ועושו ית
הכתל, המקום וההאבנים של
משלש רוחותיו, וגדר את הרא
אין מחיבין אותו. רבי יוסי א
לגלגליו עליו את הכל: ד
לכנותו דארבע אמות. וד
נתן. מארבע אמות ולמעלה,
אחר, אר על פי של א נתן

מחזיקין אותו. אָבֵל בִּמְקָעָה
מחזיקין אותו, אָלֵא אִם רֹצֵחַ
חַיִּית בְּמַחֲוֵי. לְפִיכָּךְ אִם נָפֵל
אִישׁ עֲשׂוּ מִדַּעַת שִׁנְיָהּ, בּוֹנִין
מִקָּאָר וּמִקָּאָר. לְפִיכָּךְ אִם
נִצְיָהֶם: אֵל הַמִּסְקִין אֶת חֲבֵרוֹ
נָח וְאֶת הַשִּׁנְיָה וְאֶת הַשְּׁלִישִׁית.
אֵל עֲמֵד וְגֵדֵר אֶת הָרִבְעִית.
גַּם חָצֵר שָׁנֶפֶל, מִחֲבִירֵיהֶם
שִׁנְתָה. עֲשֵׂי שִׁבְעִי אֶזְרָה שְׁלֵא
וּ מִחֲבִירֵיו אֹתוֹ. סָמֵךְ לוֹ כְּתֹל
וְאֶת הַמִּסְקֵה, מְגֻלְגְּלִי עֲלָיו

סימן, כלומר דבר הנראה הכר
שפתכל שלו, וישו אותה מבחוץ,
דהיני נשוא חזק וראש הבתל אמה
בסיד לצד חזן ולא לצד שלו, שמא
ישוה גם הבור יאמר שפתל של
שינה הוא, אבל כשקטח לתוך של
חבור אם קולפנו יבירו שקולפו לסימן
כיון שגבנה משלו ובתוך שלו אם נפל
הכתל המקום והאבנים שישו אבל אם
ישו מדעת שנתן בונין את הכתל
במצמץ, ועושויו חיות מכאן ומכאן.
דהיני אם אחד עשה חיות יעשה
אם נלך גם לבד חבור, אפי' לא
נפל הכתל, המקום והאבנים של
שיניהם. (א) המקיף את חבור משלש
רוחותיו, שנקנה שלש שדות סביב
שדה חבור, ונודת את הראשונה את
השניה את השלישית, ונקצץ אדן
של אמצעי מתוך משלש רוחותיו. שיש
מחיובין מוקף את האמצעי שלש
חלק בגדר, דהרי לא אהני ליה דעדין
השדה פתוחה מרוח חזק, אבל אם
גדר המקיף את הארבעת דששטא
אהני ליה, משלם ליה דמי קנים בזול.
אדן דאמרין ליה שיש צריך חזק לידר
בכעקה, הני שאין צריך חזק אדן
אמות דאין שיש חזק רואה, אבל

יִכְסוּ הַכְּהֹנִתִּים וְיִזְקֶיךָ, רַבִּי וְיֹסִי אֶל הַיְּרֵבִיתִּים מִגְּלִילָיו עֲלֵי אֶת הַכֵּל, לֵתֵּן וְלֹא יֵי בְּדָמִי קִנִּים בְּזוֹל, וְהֵן וְיוֹסִים עֲלֵי אֶת הַכֵּל, לֵתֵּן תִּחְלֹק בְּשֵׁלֶם חֶזֶק שֶׁל שֵׁשׁ שִׁתָּפוּן חֶלְקִים אֶפְיֹלֵי מִמֶּיבִין אוֹתוֹ לִכְסוּתוֹ עַד אֲרָבָה אֲמַר מִעֲלֶה מֵאֲרָבָה אֲמוֹת, יִכּוֹל לִדְמוֹר עַד אֶרֶץ, לִרְאֵה, לִכְוֹן שִׁחִיבִי הַשְׁתַּמֵּךְ עַד יֵאָדָם, לֵאחֹר שִׁכְנָה בָּהֶן לִתְבַעוֹ אוֹמֵר לִי חֲצִי הַצִּיָּאָה, וְהָאָה אוֹמֵר כָּבֵד שֶׁן שֶׁן שֶׁן שֶׁן וְהִיא אוֹתִי לֵאמֹר, אֵל שֶׁן שֶׁן לְמָה אוֹתִי חֲבֹתָתָ שֶׁנֶּתֶן דִּמְשֶׁשׁ

לו כפי מה שנתפשר, יכול להיבן
ג. שכל אחד תחת מחלקו חצי מקום
בונים שאינן משפות ואינן מחקנות.
זו כפיסיון של דברים, ששמיין שטח
זה הכל במנהג המדינה. לאתווי מקום
ים יי בקר, ובלבד שתהא המחצה
הדוקה איהא שמייה חזק. בגויל שעבוי
זה תחת שלשה טפחים. צויל שעבוי
זה תחת טפחים ומחצה, בכפיסיו
זה טפח ומחצה, וכן שתי המחצין
בזה תחת טפחים. ולבניה זה תחת
ובני שלשה טפחים. ולבניה צויל זה

[illegible]